

ΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Τραγούδια για την Ήπειρο

για Φωνή και Πιάνο

Composer's Library

ΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Τέσσερα τραγούδια για την 'Ηπειρο

στίχοι ποιήματα της
Χρυσάνθης Ζιτσάρας

για

Φωνή και Πιάνο

για την

Γεωργία Τίντα

Μπατίν Ροζ.
Ιούλιος 2002

Για τη Γεωργία Τίντα

Τραγούδια για την Ήπειρο LRC 214b

Συγγραφέας της Χρυσάνθης Ζιτσαλάς
Από το Δοκίμιο του Νίκου Α. Τίντα

Μουσική : ΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

1. ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΣΕ ΠΑΛΗΟ ΣΚΟΠΟ Για την Σοπίν

*Αντιμωσα τη συντροφιά μας την παλιά
της γειτονιάς μας τη χαρομένη παλιά
—Πως έχουν γίνει τώρα γκρίζα τα μαλλιά!—
κι' αχρίταγα ρωτούσα όλα τα νέα.*

*Ρήτησα αν κβανε τα δέντρα τ'ήλι
αν βχτισαν την εκκλησία τη χαλασμένη
Για κβποια πρτα ρήτησα δειλά
αν εβν' ακβμα μ' βνθια στολισμένη.*

*Για το δρομίκι το μακρό, τη μυρουδιά
που σκβρπαγαν οι φρέχτες του πλημμύρα.
Φτεροβγίξε σφιγμένη μου η καρδιά
κι'όλο και την κουβέντα βφερνα γβρα.*

*Κι'ότε που τβλμησα στο ββλος να το πω.
Οβτε βμαθα κι'ότε ποτβ θα μβθω
θα λβω, θα λβω, για τ'βλλα θα ρωτβ
και σβνα με το νου μου θα σε πλβθω.*

2. Ο ΧΟΡΟΣ

Γι' τὴν Ἑλληνικὴν χορὴν

Κι' ἄλεγα νὰ τον πᾶρω το χορὸν.
Κι' ἄλεγα νὰ τον πᾶρω με τραγοῦδι.
Ἀπᾶνω ἀπ' τῶν Κυμᾶτων τον ἀφρὸν
κι' ἀπᾶνω ἀπὸ τῶν κῆμπων τὰ λουλοῦδι.

Κι' ἄλλο νὰ τον χορεῖω με το νου
χαροῦμενα κι' ἀνᾶλαφρα κι' αἰθῆρια,
ἀπᾶνω στο γαλλῆζιο τ' ουρανοῦ
κι' ἀπᾶνω στῆς νυχτιλῆς τὰ χρυσαστῆρια.

Ὅλο μπροστὸν κι' ἄλλο μπροστὸν βῆμα ἀλαφρὸν
μ' ἀγῆρινα καὶ μεταξῆνια λῆγια.
...Μὰ ἴτανε το τραγοῦδι αὐτὸ βαρὸν
κι' ἀργῆσυρτο καθῆλς τὰ μοιρολῆγια.

Δεν εἶχε το ρυθμὸν ποῖχε ἡ καρδιῆ.
Εἶχε το βῆρος τῆς ζωῆς, –πὼς νὰ το σβῆσω–
Κι' εἶχε δυο πᾶδια μῆνο εμπρῆλς βαριῆ
καὶ τετρακῆσια πᾶδια κατῆ πᾶσω.

Κι' ἀπᾶμεινα στῆς γῆς τον κOURνιαχτῆ.
Κι' ἀπᾶμεινα στῆς γῆς το μαῆρο χῆμα.
Ὅπτε πῆγαῆνω κι' ὀπτε σταματῆ.
Αὐτοῦ κι' αὐτοῦ πῆσωγυρνῆ κι' ἀκῆμα,

Οπτε να φάγω πια τήρα μπορ
οπτε και το σκοπ να τον νοθήω.
Και μια που μπήκα – καθής λήνε – στο χορ,
θα τον χορήω.

3. ΣΚΗΝΙΚΟ

Δελφικός Ύμνος

Εδ να δντρο ν' αγναντεή μνο του
μακρυ πρς το βορι και προς το ντο.
Κι να τραγοδι εδ να λή τον πνο του
με το ζεστ της θήμησης το χντο.

Ντα τη ντα να το παήζη η λήρα μου.
Και σκβουνε ν' ακοσουνε τα ουρνια.
Να λει την Ηπειρτικη τη μορα μου,
πλο για ξήνητει και περηφνεια.

Να λή για τα πουλλκια τα πετομενα
για την καρδι της μνας και την ννοια.
Πτε λυπητερ πτε χαρομενα
πνω σε μια χορδ μαλαματνια.

Ενα τραγοδι κι να δντρο και μια Θήμηση.
Τποτε εδ δεν ειναι παραπνω.
Φτωχ το σκηνικ με δχως κήνηση.

Σαν σχῆδιο στ' ουρανοῦ πῶνω το πλῆνω.

Δῶσεχτοι χρῆνοι το ζωγράφισαν
κι ἀπῆμεινε παλιῦ κληρονομιῦ μου.
Για νὰ φυλῆη τα σῆνορα θα τ' ἴφησαν
και νὰ μη ξεστρατῶσῶ απ' τη γενιῦ μου.

4. ΣΤΑ ΠΑΝΗΡΥΡΙΑ

Γλῶντι και προσευχῶ

Στα πανηγῆρια τα παλιῦ
τη σχῆη μου πλανεῶ.
Καβῆλλα στο χρυσῆνειρο
φτῶνω και ξεπεζεῶ.

Γεια σας χοροῦ Ηπειρῆτικοι
του τῆπου περηφῆνεια.
Αυτοῦ στα σῆδια τα πλατειῦ
και στα δασειῦ πλατῆνια.

Που οι φορεσιῦς αστρῆφτουνε
και τα τραγοῦδια ανθῆζουν.

Που αχολογοῦνε τα βιολιά
κι οἴησταιῖς γυροῦν.

–Χιλιοκαλῖς σας βρῖκαμε
μες στῆς χαρῖς τῆν Πρα.
–χιλιοκαλῖς ωρῖσατε
με τῆς καρδιῖς τα δῖρα.